[1965]1 ఎస్ సి ఆర్ 20

1964 ఆగస్టు 11,

ముసమ్మత్ మూర్తి దుస్సాదిస్ మరియు ఇతరులు

v.

సూరజ్ దేప్ సింగ్ తదితరులు

[కె. సుబ్బారావు మరియు ఎస్. ఎమ్. ఎస్ 1కెఆర్ 1 జెజె.]

ఇండియన్ లిమిటేషన్ యాక్ట్, 1908 (9 ఆఫ్ 1908), ఆర్టికల్స్ 142, 144-సల్ ఫర్ ఎజెక్ట్-పిటిషనర్స్ టైటిల్ అడ్మినేట్ చేయబడింది, కానీ అద్దెదారుగా కలిగి ఉండటం ఆర్టికల్ 142 లేదా ఆర్టికల్ 144 వర్తిస్తుంది.

కొన్ని భూములు పిటిషనర్ యొక్క బక్షత్ ప్రయోజనాలకు సంబంధించినవని, వారు దాని ఆధీనంలో మరియు ఆక్రమణలో ఉన్నారని పేర్కొంటూ అప్పీలుదారులతో సహా అనేక మందిపై వన్ ఎం మున్సిఫ్ కోర్టులో దావా వేశాడు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 144 కింద విచారణ కోసం పిటిషనర్ ను తొలగించినట్లు భావిస్తే అతని హక్కుపై సందేహం కలిగిస్తే స్వాధీనం కోసం అభ్యర్థించాలి. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 144 కింద విచారణ అనంతరం పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా తీర్పు వెలువడింది. పిటిషనర్ యొక్క హక్కును ప్రతివాదులు తిరస్కరించలేదు, కానీ పిటిషనర్ ఈ భూములను 25 సంవత్సరాల క్రితం బలాయ్ పై సాగు చేయడానికి ప్రతివాదులకు ఇచ్చారని, అప్పటి నుండి ప్రతివాదులు దానిపై శాంతియుతంగా సాగు చేసుకుంటున్నారని, డి కూడా వాటిలో ఆక్రమణ హక్కును పొందారని పేర్కొన్నారు. మున్సిఫ్ ప్రతివాదుల అభ్యర్థనలను సమర్థిస్తూ దావాను కొట్టివేసింది. పిటిషనర్ అప్పీలేట్ కోర్టులో అప్పీల్

చేసి విజయం సాధించారు, తాము భూమికి *రైయత్ లు* అని నిరూపించాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదులపై ఉందని, ఈ భూములపై తమకు హక్కు లేదని, సెటిల్ మెంట్ మరియు స్వాధీనానికి సంబంధించి ప్రతివాదులు తమ కేసును నిరూపించలేకపోయారని అభిప్రాయపడింది. ప్రతివాదుల అప్పీలుపై హైకోర్టు, ఈ నిర్దిష్ట కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకొని, వారు 12 సంవత్సరాలు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలం ఆధీనంలో ఉన్నారో లేదో చూపించాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదులపై ఉందని భావించి, అప్పీలును కొట్టివేసింది. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీలుపై..

కేసు వాస్తవాలపై ఆర్టికల్.142 కాకుండా ఆర్టికల్.144 వర్తిస్తుంది. ఒకవేళ ప్రతివాది పిటిషనర్ యొక్క శీర్షికను అంగీకరించడమే కాకుండా, తాను కౌలుదారుగా పిటిషనర్ నుండి స్వాధీనాన్ని పొందినట్లు అంగీకరించినట్లయితే, కేసు ప్రతివాది యొక్క అభ్యర్థనపై ముందుకు సాగాలి మరియు ఆర్టికల్.142 లేదా ఆర్టికల్ 144 వర్తిస్తుందో లేదో నిర్ణయించే ఉద్దేశ్యంతో, పిటిషనర్ తన స్వాధీనాన్ని రద్దు చేయలేదని లేదా ఆర్టికల్ 142 యొక్క అర్థంలో తన స్వాధీనాన్ని నిలిపివేయలేదని భావించాలి. ఎందుకంటే పిటిషనర్ లేదా ప్రతివాది స్వాధీనాన్ని నిలిపివేయడం లేదా నిలిపివేయడం చేయకూడదు. [24F- F]

జఝారి వర్సెస్ రాజేంద్ర సింగ్, ఎ.ఎల్.ఆర్.1958 ప్యాట్ 386 ఆమోదించబడింది.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా అధికార పరిశోధకులు వి.చావగోవిందరాజు, ఐ.ఎల్.ఆర్.[1940] మద్.9.13, బిహారీలాల్ వర్సెస్ SundarDas.I.LR. (1935) 16 లాహ్. 442. విశిష్టుడు.

కుమ్మార్న్ లక్ష్మణ్ వి. తంగిరాల వెంకటేశ్వర్లు, 1948-49 ఐ.ఎల్.ఆర్.76 ఐ.ఎ.202, సేతురత్నం అయ్యర్ వి. వెంకటం గోవర్ధన్, (1919) ఎల్.ఆర్. 47 ఐ.ఎ. 76, ప్రస్తావించబడింది.

సివిల్ అప్పీల్ లేట్ జ్యుడిషియల్: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 625 ఆఫ్ 1960

1954 అప్పీలేట్ డిక్రీ నెంబరు 890 నుంచి అప్పీల్ చేస్తూ 1958 జూలై 17న పాట్నా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు

బి.సి. మిశ్రా, పిటిషనర్ల కోసం.

1(ఎ) నుంచి 1(కె), 1(ఎం) నుంచి 1(ఆర్) వరకు ప్రతివాదులకు మణి, ఇ.సి.అగర్వాల్, పి.సి.అగర్వాల్ లు హాజరయ్యారు.

కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

సిక్రీ జె. వన్ మొహమ్మద్. గయ జిల్లా మౌజాగోపాల్ పూర్ లో ఉన్న ఖాతా నెంబరు 22 కింద ఉన్న 8 బిఘాల భూమి పిటిషనర్ కు బకాష్ట్ ప్రయోజనాలుగా ఉందని, దాని ఆధీనంలో, ఆక్రమణలో ఉన్నాడని డిక్లరేషన్ కోసం మీర్ ఖాన్ పలువురిపై మున్సిఫ్ ఔరంగాబాద్ కోర్టులో దావా వేశాడు. ఒకవేళ కోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం 144వ సెక్షన్ (సి.ఆర్.పి.సి.) ప్రకారం దావా భూమి నుంచి పిటిషనర్ ను తొలగించినట్లు భావిస్తే, ఆ సందర్భంలో, ప్రతివాదులను తొలగించిన తేదీ నుండి సాక్షాత్కారం పొందే తేదీ వరకు భవిష్యత్తులో వచ్చే లాభాల కోసం ఒక డిక్రీని పిటిషనర్ తన ఆధీనంలో ఉంచుకోవచ్చని ఆయన అభ్యర్థించారు. పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా కూడా ఆమోదించవచ్చు." సదరు సర్ భూమి పిటిషనర్ ఆధీనంలో ఉందని, 9.81 ఎకరాలు (పైన పేర్కొన్న 8 బిఘాలతో కలిపి) రికార్డు ఆఫ్ రైట్స్ లో, అంటే సర్వే ఖైతాన్ లో పిటిషనర్ కు చెందిన బకాష్త్ భూమిగా నమోదైందని ఆయన పిటిషన్ లో ఆరోపించారు. 1353 ఆసద్ మాసంలో తాను రెండు బిఘాల్లో విత్తనాలు నాటానని, 2, 3, 5 నిందితులు తన ఆధీనంలోకి వచ్చారని ఆరోపించారు. సెక్షన్ 144, సి.ఆర్.పి.సి కింద ప్రొసీడింగ్స్ ప్రారంభించబడ్డాయి, దీని ఫలితంగా అతనికి వ్యతిరేకంగా నిర్ణయం తీసుకోబడింది. 587, 832, 846 ప్లాట్లు, 881లోని కొంత భాగాన్ని తాను పరిష్కరించానని, అవి తమ ఆధీనంలో ఉన్నాయని 144 ప్రొసీడింగ్స్ లో పేర్కొన్న నిందితుల వాదన అవాస్తవమని స్పష్టం చేశారు. అనంతరం ఆయన మాట్లాడుతూ.. తన సొంత నాగలి, ఎద్దుతో సాగు చేసిన తర్వాత దావా భూమిలో రబీ పంటను పండించాడు మరియు

ఇప్పటికీ ఆధీనంలో ఉన్నాడు, కాని సెక్షన్ 144 ప్రోసీడింగ్స్ లో తీర్పు కారణంగా పిటిషనర్ యొక్క పట్టాపై హక్కును పొందగలిగినందున, పిటిషనర్ తన భూమిపై తన హక్కును కోర్టు ధృవీకరించాడు.

రిలీఫ్ క్లాజులో తప్ప, పిటిషనర్ తన ఆధీనంలోనే ఉన్నానని, భూమిపై తనకు హక్కు ఉందని చెప్పినట్లు పై కథనం ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. దీనికి ప్రత్యామ్నాయంగానే పిటిషనర్ ను తొలగించినట్లు భావిస్తే స్వాధీనం చేసుకోవాలని ప్రార్థించాడు. ప్రతివాదులు తమ లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో దావా భూమికి పిటిషనర్ యొక్క హక్కును నిరాకరించలేదు, కానీ "పిటిషనర్ తన ఇంట్లోని ఏకైక సభ్యుడు కావడంతో ఏదో ఒక సేవలో బయట ఉండేవాడు, తత్ఫలితంగా అతను 25 సంవత్సరాల క్రితం బటాయ్ పై వాటిని సాగు చేయడానికి ఖాతా నంబర్ 22 లోని భూముల మొత్తం ప్రాంతాన్ని ఈ నిందితులకు ఇచ్చాడు. అప్పటినుండి ప్రతివాదులు శాంతియుతంగా వ్యవసాయం చేస్తూనే ఉన్నారు మరియు వాటిలో ఆక్యుపెన్సీ హక్కులను కూడా పొందారు." తాము క్రమం తప్పకుండా పంటలను పిటిషనర్ కు పంచుతున్నామని, అయితే పిటిషనర్ తమకు ఎలాంటి రశీదు ఇవ్వలేదని వారు ఆరోపించారు.

పిటిషనర్ ఈ భూములను 28 ఏళ్ల క్రితం నిందితులతో సెటిల్ చేసుకున్నాడని మున్సిఫ్ పేర్కొన్నారు. సెటిల్మెంట్ జరిగినప్పటి నుంచి ప్రతివాదులు భూములను తమ ఆధీనంలో ఉంచుకుని సాగు చేసుకుంటున్నారని, సెటిల్మెంట్ తర్వాత నుంచి పిటిషనర్ ఆధీనంలో లేరని ఆయన పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్ 12 సంవత్సరాలకు పైగా ఆధీనంలో లేనందున అతనికి స్వాధీన హక్కు లేదని ఆయన తేల్చారు. దీంతో ఆయన ఆ దావాను కొట్టివేశారు. 'పిటిషనర్ అప్పీలేట్ కోర్టులో అప్పీల్ చేసుకుని విజయం సాధించారు. అదనపు సబ్ జడ్జి "తాము భూముల రైయత్ లు అని నిరూపించుకోవాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదులపై ఉందని, టిహెచ్ సిఎల్ 6ఇ భూములలో ఆక్రమణ హక్కులు పొందారని, వీటిని నిరూపించడంలో వారు విజయం సాధించకపోతే, వారు పిటిషనర్ దావాను విజయవంతంగా ప్రతిఘటించలేరని" సాక్ష్యాలను పరిశీలించిన తరువాత,

ప్రతివాదులు సెటిల్ మెంట్ మరియు స్వాధీనం గురించి తమ వాదనను నిరూపించలేకపోయారని నిర్ధారణకు వచ్చారు.

ఐదుగురు నిందితులు హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. అప్పిలేట్ కోర్టు తప్పుబట్టిందని ప్రతివాదుల తరఫున హైకోర్టులో వాదించగా, జల్ధారి వర్సెస్ రాజేంద్రసింగ్ పై ఆధారపడిన హైకోర్టు ఈ వాదనను పట్టించుకోలేదు. పిటిషనర్ యొక్క బిరుదును ప్రతివాదులు అంగీకరించారని, 12 సంవత్సరాల పాటు వారి సెటిల్మెంట్ మరియు స్వాధీనం కేసును అప్పిలేట్ కోర్టు తిరస్కరించిందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. తనను తొలగించారని పిటిషనర్ ఎప్పుడూ ఆరోపించలేదు. విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి ఇంకా ఇలా వ్యాఖ్యానించారు:

> "ప్రతివాదుల కేసు తిరస్కరణకు గురైనప్పటి నుండి ప్రతివాదులు ఎప్పుడూ స్వాధీనం చేసుకోలేదు కాబట్టి, పిటిషనర్ తనను తొలగించారని ఎప్పుడూ ఆరోపించలేదు కాబట్టి, ప్రతివాదులు ఒకసారి హక్కును ప్రశంసించిన తర్వాత, వాదనలపై భూస్వామి ఆధీనంలో ఉన్నాడని మరియు భూస్వామి ఆధీనంలో ఉంటే, ప్రస్తుత కేసులో పక్షాల వాదనల ప్రకారం, పిటిషనర్ తన ఆధీనంలో ఉన్నాడని అధికారికంగా కనుగొనే ప్రసక్తే లేదు, ఎందుకంటే వాదనలపై పిటిషనర్ తనను బహిష్కరించినట్లు లేదా విడిచిపెట్టినట్లు ఎప్పుడూ చెప్పలేదు మరియు ప్రతివాదులు పిటిషనర్ను బలవంతంగా బహిష్కరించారని ఎప్పుడూ చెప్పలేదు."

చివరగా, ఈ నిర్దిష్ట కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకొని, వారు 12 సంవత్సరాలు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలం ఆధీనంలో ఉన్నారో లేదో చూపించాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదులపై ఉందని న్యాయమూర్తి అభిప్రాయపడ్డారు. ఫలితంగా ఆయన అప్పీలును తోసిపుచ్చారు. ప్రతివాదులు ఈ కోర్టు నుండి సెలవు పొందారు, అప్పీల్ ఇప్పుడు పరిష్కారం కోసం మా ముందు ఉంది.

న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన ఫుల్ బెంచ్ తీర్పును తప్పుగా నిర్ణయించారని, ఈ కేసు వాస్తవాల ఆధారంగా ఆర్టికల్ 144 కాకుండా ఆర్టికల్ 142 ఈ కేసును శాసించిందని పిటిషనర్ల తరఫున వాదించారు. ఫుల్ బెంచ్ సరిగ్గా తీర్పు ఇచ్చిందని, ఈ కేసులో వాస్తవాలకు 144వ అధికరణ వర్తిస్తుందని మేం భావిస్తున్నాం.

అప్పీలుదారుని తరఫు న్యాయవాది మాట్లాడుతూ, ఒక చర్యలో, పిటిషనర్ రుజువు చేయాల్సిన విషయాలలో ఒకటి తక్షణ స్వాధీన హక్కు అని కోరారు. ఇది నిజం మరియు ఈ ప్రతిపాదన గురించి ఎటువంటి వివాదం లేదు. పిటిషనర్ కౌలుకు ఒప్పుకోని పక్షంలో, ప్రతివాది కౌలుదారుడు ఆరోపించినప్పటికీ, దావా వేసిన 12 సంవత్సరాలలోపు అతను స్వాధీనం చూపించాలని ఆయన కోరారు. ప్రతివాదులు పిటిషనర్ పేరును అంగీకరించారని, కానీ స్వాధీనం చేసుకోలేదని ఆయన చెప్పారు. అతని ప్రతిపాదనకు మద్దతుగా, అప్పీలుదారునికి విద్వాంసుడైన న్యాయవాది. ఫుల్ బెంచ్ తోసిపుచ్చిన పాట్నా కేసులతో పాటు, తూర్పుగోదావరి అధికారిక రిసీవర్ వర్సెస్ చావా గోవింద రాయ్, బిహారీలాల్ వర్సెస్ సుమ్లూర్ దాస్ లపై ఆధారపడింది. గతంలో వేలం కొనుగోలుదారుడిని తన పూర్వీకుల ఆస్తిగా చెప్పుకున్న ఓ వ్యక్తి అడ్డుకున్నాడు. వేలం కొనుగోలుదారుడు డిక్లరేషన్ మరియు నిషేధాల కోసం దావా వేశాడు. వాస్తవాలు చాలా భిన్నంగా ఉన్నాయి మరియు మేధావి ప్రధాన న్యాయమూర్తి తన తీర్పులో చర్చించిన ఏ కేసులోనూ ప్రతివాది పిటిషనర్ కింద స్వాధీనాన్ని క్లెయిమ్ చేశాడు, కానీ ప్రతికూల స్వాధీనం ద్వారా హక్కును నొక్కి చెప్పాడు.

బిహారీలాల్ లో వి. సుందర్ దాస్ (2) హెడ్ నోట్ లో పేర్కొన్న వాస్తవాలు:

> 1927లో ఆ ఇంటిని ఎన్బీకి అద్దెకు ఇచ్చారని, ఆ ఇంటిని ప్రతివాది ఎన్డీకి అప్పగించారని ఆరోపిస్తూ పిటిషనర్లు ఎన్బీ, ఎన్డీలపై కేసు వేశారు. తాము ఆ ఇంటి యజమానులమని, ప్రతివాదులిద్దరిపై అద్దె వసూలు కోసం తాము గతంలో దావా వేశామని పిటిషనర్లు వాదిలో పేర్కొన్నారు,

> కానీ ఎన్.డి: ఆస్తి మరియు దావాపై తన స్వంత హక్కును నొక్కిచెప్పారు మరియు అతనిపై కొట్టివేయబడ్డారు, కాని ఎన్.బి.కి వ్యతిరేకంగా తీర్పు ఇవ్వబడింది.

"పిటిషనర్లు తమ కౌలుదారు ఎన్.బి.ద్వారా స్వాధీనపరచుకోవడం మరియు పారవేయడం మరియు అతని ఉప-అద్దెదారు ఎన్.డి ద్వారా స్వాధీనం చేసుకోవడాన్ని స్పష్టంగా వాదించారని, అతను తన స్వంత హక్కును ఏర్పాటు చేసుకున్నప్పుడు, ఈ కేసు మరోసారి భిన్నంగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే ఉప-అద్దెదారుడు తన స్వంత హక్కును స్పష్టంగా నొక్కిచెప్పాడు మరియు పిటిషనర్ యొక్క హక్కును నిరాకరించాడు.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఉదహరించిన మరో కేసు కుంభం లక్ష్మన్న వర్సెస్ తంగిరాల వెంకటేశ్వర్లు(1) ఈ చట్టంపై గతంలో తీసుకున్న నిర్ణయాలను ప్రివీ కౌన్సి సమీక్షించింది. ఈ సందర్భంలో, ఒక మైనర్ ఇనామ్ యొక్క యజమాని కౌలుదారులను హోల్డింగ్ నుండి తొలగించడానికి దావా వేశాడు, ఏహెచ్ డి ప్రివీ కౌన్సిల్ గ్రాంటులో మేల్వరమ్ మరియు కుడివరం ప్రయోజనాలు రెండింటినీ కలిగి ఉన్నాయని నిరూపించడం ద్వారా హక్కును పొందే బాధ్యత పిటిషనర్ పై ఉందని, లేదా అద్దెదారులు లేదా వారి పూర్వీకులను కాలపరిమితి లీజు కింద ఇనామ్ దార్ స్వాధీనంలోకి అనుమతించారని పేర్కొంది. ప్రస్తావించిన కేసుల్లో సేతురత్నం అయ్యర్ వి. వెంకటాచలగౌడ్ దీనికి సంబంధించి బోర్డు పేజి 224లో ఇలా పేర్కొంది:

> "పై కేసులో కౌలుదారులను పూర్తి యజమాని అయిన ఇంటి యజమాని ఆధీనంలోకి తీసుకున్నట్లు అంగీకరించబడింది లేదా కనుగొనబడింది. అటువంటి పరిస్థితులలో కౌలుదారు ఆక్యుపెన్సీ హక్కులను కోరినప్పుడు, వారి లార్డ్ షిప్ లు, సైనాపిళ్లై మరకయార్ వి. రామానాథన్ చెట్టియార్, తనకు అలాంటి హక్కులు ఉన్నాయని నిరూపించుకోవాల్సిన బాధ్యత తనపై ఉంటుందనే సూత్రాన్ని నిర్దేశించాడు.

వాది ఎలాంటి కౌలును అంగీకరించనప్పుడు, ప్రతివాది కౌలుదారుని ఆరోపించినప్పుడు కానీ శాశ్వత స్వభావం కలిగి ఉన్నప్పుడు పరిస్థితి ఒకేలా ఉంటుందా? ఒకవేళ ప్రతివాది పిటిషనర్ యొక్క బిరుదును అంగీకరించడమే కాకుండా, తాను కౌలుదారుగా పిటిషనర్ నుండి స్వాధీనాన్ని పొందినట్లు అంగీకరించినట్లయితే, కేసు ప్రతివాది యొక్క అభ్యర్థనపై కొనసాగాలి మరియు ఆర్టికల్.142 లేదా ఆర్టికల్.144 వర్తిస్తుందో లేదో నిర్ణయించే ఉద్దేశ్యంతో, పిటిషనర్ తన స్వాధీనాన్ని రద్దు చేయలేదని లేదా ఆర్టికల్ 142 యొక్క ఎఫ్ అనే అర్థంలో తన స్వాధీనాన్ని నిలిపివేయలేదని భావించాలి. ఎందుకంటే, పిటిషనర్ గానీ, ప్రతివాది గానీ స్వాధీనం చేసుకోవడం లేదా నిలిపివేయడం వంటివి చేయరు.

మొత్తంగా వాదిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, పిటిషనర్ ఎన్నడూ బహిష్కరణ లేదా స్వాధీనానికి దూరంగా ఉన్నట్లు ఆరోపించలేదని స్పష్టమవుతుంది. సూట్ భూమి తనదేనని, తన ఆధీనంలో ఉందని పేర్కొన్నారు. సెక్షన్ 144 సీఆర్ పీసీ ప్రొసీడింగ్స్ వల్ల ఆయన టైటిల్ పై అనుమానాలు తలెత్తడంతో డిక్లరేషన్ కోసం దావా వేశారు. ప్రత్యామ్నాయంగా అతను స్వాధీనానికి మరియు మెస్నే లాభాల కోసం ఒక ఆజ్ఞను ప్రార్థించాడనేది నిజం. ఈ ప్రత్యామ్నాయ ప్రార్థనలో కూడా 144వ సెక్షన్ ద్వారా మాత్రమే తనను నిర్దోషిగా పరిగణించగలమని చెప్పడానికి ఆయన జాగ్రత్తగా వ్యవహరించారు. ప్రతివాదులు దావా భూమికి పిటిషనర్ యొక్క హక్కును నిరాకరించలేదు, కానీ వారు పరిష్కరించబడ్డారని మరియు ఆక్రమణ హక్కులను పొందారని పేర్కొన్నారు. ఈ వాస్తవాలను బట్టి అది ఆర్టికల్ 144 అని, ఆర్టికల్ 142 కాదని మనకు అనిపిస్తుంది. .

ఫలితంగా, హైకోర్టుతో ఏకీభవిస్తూ, దావాను నిషేధించలేదని మేము భావిస్తున్నాము. తదనుగుణంగా, అప్పీలు విఫలమవుతుంది మరియు కొట్టివేయబడుతుంది, కాని బి పిటిషనర్ ఆధీనంలో ఉన్నట్లు దిగువ కోర్టులు

కనుగొననందున, డిక్రీ సవరించబడుతుంది మరియు వివాదంలో ఉన్న భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ఒక డిక్రీకి పరిమితం చేయబడుతుంది.

ఈ కేసు పరిస్థితులలో పార్టీలు ఈ కోర్టులో తమ స్వంత ఖర్చులను భరిస్తాయి.

పరిమితి సమస్యపై మా నిర్ణయం దృష్ట్యా, ప్రతివాదుల కోసం పండిత న్యాయవాది లేవనెత్తిన అప్పీలును తగ్గించే అంశాన్ని డీల్ చేయాల్సిన అవసరం లేదు.

పిటిషనర్లు కోర్టు ఫీజును చెల్లిస్తారు, వారు పేదలుగా అప్పీల్ చేయడానికి అనుమతించకపోతే వారు చెల్లించేవారు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది మరియు డిక్రీ సవరించబడింది.